

Sygnatura akt XI C 193/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Małecka

Protokolant: Agnieszka Łuciów

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa (...) w G. z siedzibą w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. M. na rzecz strony powodowej Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa (...) w G. z siedzibą w G. kwotę 34.779,81 zł (trzydzieści cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku liczonymi od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4.156,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt XI C 193/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa (...) z siedzibą w G. w pozwie złożonym w dniu 3 września 2013r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. M. kwoty 34.779,81 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa zgłosiła także żądanie zasądzenia kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie pozwu, strona powodowa wskazała, że w dniu 7 listopada 2011 r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki na kwotę 40.000,00 zł, którą pozwana zobowiązała się spłacać w comiesięcznych ratach. Ponadto strona powodowa podała, że w razie opóźnienia w zapłacie należą się jej umowne odsetki karne w wysokości uchwalonej uchwałą Zarządu (...) dla należności przeterminowanych – zgodnie z regulaminem (...). Od dnia 20.02.2006 r. wysokość odsetek karnych dla należności przeterminowanych została ustalona w oparciu o oprocentowanie kredytu lombardowego ogłaszanego w NBP. Na dzień wniesienia pozwu odsetki karne określone są w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Strona powodowa wyjaśniła, że w przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego, a takie ma miejsce z chwilą niespłacenia kredytu lub jego raty w terminie, dokonywane przez pożyczkobiorców wpłaty zaliczane są przede wszystkim na pokrycie odsetek, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki (bazę), co wynika również z regulaminu. Strona powodowa podniosła, że pozwana nie regulowała rat pożyczki w ustalonych przez strony terminach, a tym samym dała podstawę do wypowiedzenia stosunku umownego. Ponadto sprecyzowała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 33.595,72 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki oraz kwota 1.184,09 zł stanowiąca sumę odsetek zwykłych i skapitalizowanych odsetek karnych.

W dniu 29 października 2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 25 listopada 2013r. pozwana A. M. podniosła, że w chwili obecnej z uwagi na brak środków pieniężnych nie jest w stanie spłacić zasądzonej należności. Ponadto pozwana dodała, iż jest zatrudniona na jednym etacie i nie ma żadnych dodatkowych dochodów, zaś na swoim utrzymaniu ma dziecko. Próbowała kilkukrotnie pisemnie porozumieć się ze stroną powodową, gdyż chciała w dalszym ciągu spłacać zadłużenie, lecz w pomniejszych ratach z dłuższym okresem spłaty. Jak podkreśliła pozwana, wnioski w tym przedmiocie pozostały jednak bezskuteczne.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej w oparciu o przepis art. 505³⁶ k.p.c.

W odpowiedzi na sprzeciw złożonej dnia 27 marca 2014r r. (data nadania w urzędzie pocztowym) strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w pozwie. Strona powodowa podkreśliła, że odsetki umowne naliczane są zgodnie z planem spłaty od zmniejszającego się comiesięcznie kapitału pożyczki, natomiast odsetki karne do dnia wymagalności od zaległych rat kapitałowych, czyli niespłaconego kapitału poszczególnych rat. Strona powodowa podała, że na dzień wypowiedzenia zaległe były: odsetki umowne w wysokości 18% za okres od dnia 15 maja 2013r. do dnia 06 czerwca 2013r. wyliczone od kapitału w kwocie 31.481,40 zł tj. kwota 341,55 zł, które zostały pomniejszone o wpłaty w wysokości 259,22 zł, co daje kwotę 82,33 zł, jak również odsetki karne do dnia wymagalności od kwoty kapitału 2.114,32 zł w wysokości 18% od dnia 16.05.2013r. do dnia 06.06.2013r. w kwocie 21,89 zł. Natomiast od dnia wymagalności odsetki karne naliczone zostały od całego niespłaconego kapitału pożyczki 33.595,72 zł x 13 x 17%/365, co daje kwotę 203,42 zł oraz 33.595,72 zł x 61 x 16%/365 tj. kwota 898,34 zł, co wynosi łącznie 1.101,76 zł. Nadto strona powodowa oświadczyła, że „trudna sytuacja materialna pozwanej” nie jest okolicznością zwalniającą ją z odpowiedzialności i spłaty zadłużenia wynikającego z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki. Strona powodowa podkreśliła, iż nie może odpowiadać za błędną prognozę pożyczkobiorcy, co do swojej sytuacji finansowej w przyszłości. Odnosząc się z kolei do zarzutów pozwanej nieprzeprowadzenia przez powódkę restrukturyzacji zadłużenia, podkreśliła że w świetle § 6 ust. 2 Regulaminu (...) Zarząd Kasy może wyrazić zgodę na udzielenie członkowi, który zalega ze spłatami kredytu kolejnego kredytu lub pożyczki na cele, których realizacja umożliwi poprawę sytuacji materialnej pożyczkobiorcy i pozwala na odzyskanie zdolności kredytowej oraz spłatę wcześniejszych zobowiązań wobec Kasy. Uprawnienie to ma jednak charakter fakultatywny i nie rodzi po stronie pożyczkobiorcy roszczenia względem (...), tym bardziej powódka nie ma obowiązku, aby „zawieszać” zobowiązaniem spłatę rat lub zmniejszać ich wysokość. Strona powodowa również nie jest obowiązana do wstrzymania prowadzonych czynności windykacyjnych. Podkreśliła, iż mimo złożenia przez pozwaną wniosku o restrukturyzację zadłużenia, wytoczyła powództwo o zapłatę, bowiem dalsze wstrzymywanie postępowania windykacyjnego powodowałoby zagrożenie spłaty całej należności i utrudniało nadmiernie sytuację wierzyciela. Strona powodowa podniosła, że wielokrotnie ustosunkowywała się do wniosków pozwanej o restrukturyzację zadłużenia, jednakże pozwana nie spełniała stawianych warunków. Dodatkowo strona powodowa z ostrożności procesowej nie wyraziła zgody na rozłożenie spłaty zadłużenia na raty, bowiem prowadziłyby do dalszego zwiększenia zadłużenia względem wierzyciela, jednocześnie oświadczaając iż po uzyskaniu tytułu wykonawczego możliwe jest rozłożenie na raty spłaty zadłużenia obejmującego również należne koszty procesu, w drodze jej restrukturyzacji przeprowadzonej na wniosek pozwanej.

Na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014 r. pozwana A. M. oświadczyła, iż nie kwestionuje wysokości należności dochodzonej pozwem, lecz wnosi rozłożenie świadczenia na raty w wysokości 500-600 zł miesięcznie (k. 105).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. jest członkiem Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...)z siedzibą w G. (zwanej dalej (...)), jest zobowiązana posiadać indywidualne konto składowe (IKS) prowadzone w celu gromadzenia przez członka Kasy

obowiązkowych comiesięcznych oszczędności (§ 10). W myśl postanowień statutu członek (...) miał także m.in. prawo do gromadzenia w Kasie oszczędności oraz korzystania z udzielanych przez Kasę pożyczek i kredytów (§ 9 statutu).

/dowód: okoliczność bezsporna oraz

1. statut (...) - k. 57-67v,

2. deklaracja członkowska nr członkowski (...) - k. 51/

W dniu 29 czerwca 2009r. Zarząd (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej podjął uchwałę, iż od dnia 1 lipca 2009r. zmiana stopy procentowej dla przeterminowanych pożyczek, kredytów oraz debetów, będzie dokonywana w oparciu o ogłoszoną przez NBP stopę oprocentowania kredytu lombardowego. Wielkość oprocentowania dla przeterminowań ustalono na poziomie czterokrotności stopy lombardowej.

Uchwałą z dnia 24 listopada 2010r. Zarząd (...) postanowił wprowadzić od dnia 25 listopada 2010r. zmiany do Tabeli Prowizji i Opłat.

/dowód: 1. uchwała Zarządu nr (...) z dnia 29.06.2009r. k – 50;

2. uchwała Zarządu (...) nr (...) / (...) z dnia 24.11.2010r. wraz z Tabelą Prowizji i Opłat k. 94-96/

W dniu 7 listopada 2011r. A. M. zawarła ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową (...) z siedzibą we W. umowę pożyczki nr (...), na mocy której (...) udzieliła pożyczki na spłatę zobowiązań finansowych zaciągniętych na cele mieszkaniowe w wysokości 40.000,00 zł na okres od 7 listopada 2011r. do dnia 15 października 2016r., na warunkach określonych umową oraz Regulaminem udzielania kredytów i pożyczek (...) stanowiącym załącznik do umowy. W kwocie pożyczki została ujęta prowizja z tytułu udzielenia pożyczki w wysokości 1.980,00 zł. Spłata pożyczki miała następować w ratach miesięcznych płatnych bez wezwania zgodnie z planem spłaty stanowiącym załącznik do umowy. Plan spłaty wskazywał, że 59 rat (nr 1-58) wynosić będzie po 1.053,30 zł, zaś raty nr 59 – 1.053,71 zł.

Pożyczka była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...), wynoszącej w dniu zawarcia umowy 18,35% w skali roku. W punkcie 24. umowy ustalono, że w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stanie się w dniu następnym należnością przeterminowaną, zaś od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane miały być odsetki według stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla pożyczek przeterminowanych wynoszącej na dzień zawarcia umowy 20,00% w skali roku. (...) mógł zmienić wysokość tych odsetek karnych, z zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa nie może przekroczyć czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, informując członków o tej okoliczności przez wywieszenie ogłoszenia na tablicy w lokalu (...). W przypadku uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty, pożyczkobiorczyni została zobowiązana do uiszczenia na rzecz (...) opłat windykacyjnych z tytułu następujących czynności: zawiadomień, wezwań do zapłaty, monitów telefonicznych, w kwotach określonych w Tabeli prowizji i opłat dla pożyczek i kredytów (punkt 25 umowy). (...) zastrzegł sobie w punkcie 27. umowy prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki umowy nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Ponadto pożyczkobiorczyni oświadczyła, że otrzymała regulamin udzielania kredytów i pożyczek w (...), zapoznała się z jego treścią oraz zobowiązała się do jego stosowania.

Powyższy Regulamin regulował m.in. w § 28 kolejność zaliczania spłaty należności z tytułu umowy kredytowej na:

1) koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienie, wezwań do zapłaty;

2) prowizje i opłaty;

3) odsetki od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności Kasy z tytułu umowy, odsetki jak od należności przeterminowanej, od całości należności przeterminowanej;

4) wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe;

5) kapitał przeterminowany.

Zgodnie z punktem 32. umowy pożyczki jej zmiana wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności, natomiast zmiana oprocentowania nie stanowi zmiany umowy.

/dowód:

1. umowa pożyczki nr (...) – k. 38-39,

2. aktualny plan spłaty pożyczki – k. 52,

3. Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) – k. 40-47,

4. uchwała nr 2/ (...) Zarządu Południowo – Zachodniej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej z dnia 29.06.2009r. k. 50,

5. wyciąg ze zleceń płatniczych k. 53/

Pismem z dnia 30 grudnia 2011r. A. M. została wezwana przez (...) do spłaty w terminie 7 dni przeterminowanego zadłużenia w kwocie 1.071,00 zł, w tym zaległego kapitału w kwocie 274,13 zł, 764,17 zł odsetek umownych, 2,70 zł odsetek karnych oraz 30 zł tytułem kosztów windykacji. Do kosztów należało doliczyć odsetki karne za każdy dzień zwłoki w wysokości 0,15 zł.

W pismach wystosowanych w dniach 1 marca 2012r., 30 marca 2012r., 4 maja 2012r., 30 maja 2012r., 18 czerwca 2012r., 2 stycznia 2013r., 30 stycznia 2013r. (...) domagał się spłaty przez A. M. przeterminowanego zadłużenia.

Ostateczne wezwanie do zapłaty zostało skierowane do A. M. w dniu 18 lutego 2013r., które to opiewało na łączną kwotę przeterminowanego zadłużenia w wysokości 2.169,10 zł, w tym z tytułu zaległego kapitału 1.019,71 zł, odsetek umownych 1.056,89 zł, odsetek karnych 11,10 zł, kosztów windykacji w kwocie 81,40 zł.

W każdym z wyżej wymienionych wezwań (...) informował, iż w przypadku braku spłaty mogą zostać podjęte czynności windykacji terenowej, których kosztami zostanie obciążona dłużniczka. Strona powodowa zastrzegła także, iż w przypadku nieuregulowania zadłużenia może wypowiedzieć umowę i postawić całość zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności.

Przedmiotowe wezwania pozostały jednakże bezskuteczne.

/dowód:

1. wezwanie do zapłaty z dnia 30.12.2011r. wraz z dowodem nadania k. 69-71,

2. wezwanie do zapłaty z dnia 01.03.2012r. wraz z dowodem nadania k. 90-92,

3. wezwanie do zapłaty z dnia 30.03.2012r. wraz z dowodem nadania k. 87-89,

4. wezwanie do zapłaty z dnia 04.05.2012r. wraz z dowodem nadania k. 84-86,

5. wezwanie do zapłaty z dnia 30.05.2012r. wraz z dowodem nadania k. 81-83,

6. wezwanie do zapłaty z dnia 18.06.2012r. wraz z dowodem nadania k. 93-94,

7. wezwanie do zapłaty z dnia 02.01.2013r. wraz z dowodem nadania k. 72-74,
8. wezwanie do zapłaty z dnia 30.01.2013r. wraz z dowodem nadania k. 78-80,
9. ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 18.02.2013r. wraz z dowodem nadania k. 75-77/

Pozwana dokonywała spłat rat pożyczki w wysokości nieregularnej oraz nieterminowo.

Dokonywane przez pozwaną wpłaty rozliczane były według kolejności następującej kolejności: koszty upomnień, wezwań do zapłaty, wypowiedzenia umowy, odsetek karnych, odsetek od pożyczki, bazy.

W okresie od 30 grudnia 2011r. do 21 czerwca 2013r. na poczet należności wynikających z umowy pożyczki nr (...) zostały zaliczone następujące kwoty w dniach: 30.12.2011r. w kwocie 1.071 zł, 27.01.2012r. - 1.041,33 zł, 15.02.2012r. - 622,70 zł, 9.03.2012r. - 456,89 zł, 15.03.2012r. 4,93 zł, 10.04.2012r. 1.039,88 zł, 10.05.2012r. - 1.080,24 zł, 12.07.2012r. - 2.324,96 zł, 15.07.2012r. - 1.038,30 zł, 15.08.2012r. - 1.038,30 zł, 15.09.2012r. - 1.038,30 zł, 15.10.2012r. - 1.038,30zł, 15.11.2012r. - 1.038,30 zł, 15.12.2012r. - 6,12 zł, 09.01.2013r. - 1.076,15 zł, 26.02.2013r. - 20 zł, 27.02.2013r. - 28,75 zł, 13.03.2013r. - 1.336,05 zł, 15.04.2013r. - 900 zł, 16.05.2013r. - 1.100 zł, 20.06.2013r. - 10 zł oraz 21.06.2013r. - 505,82 zł.

/dowód: rozliczenie wysokości zadłużenia k. 18-19/

Pismem z dnia 2 maja 2013 r. (...) wypowiedziała A. M. umowę pożyczki z dnia 7 listopada 2011r. wobec zaprzestania terminowej spłaty zobowiązania. Nadto poinformowała, że niespłacona część pożyczki z należnymi odsetkami postawiona zostaje w stan natychmiastowej wymagalności z upływem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia pisma. Jednocześnie pożyczkodawca wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia, całej wymagalnej zaległości wraz z odsetkami i kosztami windykacji. Łączna wysokość przeterminowanego zadłużenia na dzień 2 maja 2013r. wynosiła 2.164,09 zł, w tym 1.641,98 zł zaległego kapitału, 507,58 zł tytułem odsetek umownych oraz 14,53 zł odsetek karnych. Odsetki karne w wysokości 19% w skali roku tj. 1,12 zł za każdy dzień zwłoki. Uregulowanie powyższej należności spowodowałoby cofnięcie wypowiedzenia umowy i powrót do pierwotnego planu spłaty.

Pismo zostało doręczone w dniu 7 maja 2013r. i odebrane osobiście przez A. M..

Pożyczka postawiona została w stan natychmiastowej wymagalności z dniem 6 czerwca 2013r.

/dowód: 1. wypowiedzenie umowy z dnia 02.05.2013r. - k. 48,

2. potwierdzenie odbioru - k. 49/

A. M. zwracała się do (...) o restrukturyzację zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 7 listopada 2011r. wnosząc o prolongatę w spłacie.

Pierwsza z decyzji odmownych została przez (...) wystosowana do A. M. w dniu 13 czerwca 2012r., gdzie poinformowano pozwaną, iż przyczyną wydania decyzji negatywnej jest fakt, iż nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających wystąpienie okoliczności, które opisała we wniosku.

W odpowiedzi pismem z dnia 10 maja 2013r. (...) poinformował A. M., iż została wydana decyzja odmowna, wskazując iż wobec niewywiązywania się z terminowej i regularnej spłaty zaciągniętego zobowiązania umowa w dniu 2 maja 2013 r. została wypowiedziana, wobec czego pozwana jest zobowiązana do natychmiastowej spłaty całości przeterminowanego zobowiązania.

Następnie, w piśmie z dnia 28 maja 2013 r. strona powodowa wydała ponowną negatywną decyzję restrukturyzacyjną podnosząc te same okoliczności jak w poprzednim piśmie.

Dnia 21 czerwca 2013 r. podjęta została pozytywna decyzja odnośnie zawarcia ugody w sprawie zadłużenia pozwanej, o czym poinformowano A. M. oraz zobowiązano do niezwłocznego kontaktu w celu ustalenia terminu podpisania ugody i zmiany warunków spłaty zobowiązania.

Do zawarcia ugody nie doszło.

/dowód:

1. pismo (...) z dnia 13.06.2012r. k. 20,
2. pismo (...) z dnia 10.05.2013r. k. 21,
3. pismo (...) z dnia 28.05.2013r. k. 22,
4. pismo (...) z dnia 21.06.2013r. k. 23/

Według stanu na dzień wniesienia pozwu tj. 3 września 2013r. całość zadłużenia z tytułu udzielonej przez (...) pozwanej A. M. pożyczki wynosiła 34.779,81 zł, w tym 33.595,72 zł kapitału, odsetek umownych w kwocie 82,33 zł oraz odsetek karnych w kwocie 1.101,76 zł.

Koszty działań windykacyjnych wyniosły łącznie 624,40 zł.

/dowód: 1. raport spłaty na dzień 03.09.2013r. k. 55,

2. zestawienie czynności windykacyjnych z dnia 03.09.2013r. k. 54,
3. rozliczenie wysokości zadłużenia k. 18-19/

A. M. ma 32 lata, pracuje jako operator urządzeń produkcyjnych na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...), gdzie jest zatrudniona od 2006r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Miesięcznie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.500-2.700 zł netto (jest to kwota po potrąceniu 400 zł z tytułu pożyczki pracowniczej, którą będzie spłacała do końca 2014r.). Pozwana jest również zobowiązana do spłaty z tytułu pożyczki w kwocie 74.000 zł udzielonej przez inny podmiot, której celem była konsolidacja poprzednich kredytów.

Pozwana w okresie od lutego do czerwca 2013r. podejmowała także prace dorywcze, z których otrzymywała miesięcznie dodatkowo kwotę 500-600 zł.

Pozwana wraz z 5-letnim synem mieszka w lokalu, którego właścicielką jest jej matka. Pozwana prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z matką. Pozwana partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania w kwotach rzędu 400-500 zł miesięcznie. Od ojca dziecka otrzymuje miesięcznie kwotę 200-240 zł. Syn pozwanej uczęszcza do przedszkola, za które miesięczna opłata wynosi 200 zł.

Aktualnie pozwana jest w ciąży, przewidywanym terminem rozwiązania jest listopad 2014r. Po porodzie A. M. dalej zamierza zamieszkiwać w lokalu należącym do jej matki.

Środki pieniężne z tytułu zaciągniętej pożyczki konsolidacyjnej w kwocie 40.000 zł, które nie zostały przeznaczone na spłatę zaciągniętej wcześniej pożyczki, zostały wydatkowane przez A. M. na zaspokojenie codziennych potrzeb życiowych.

Należności z tytułu mieszkania i przedszkola pozwana reguluje systematycznie, natomiast pożyczki konsolidacyjnej w kwocie 74.000 zł pozwana nie spłaca.

/dowód: przesłuchanie pozwanej, protokół rozprawy z dnia 3 czerwca 2014r., czas nagrania od 00:14 do 00:31/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym pozostawało w sprawie, że pomiędzy stronami zawarta została umowa, na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w wysokości 40.000 zł na okres od 7 listopada 2011r. do 15 października 2016r. Bezspornym pozostawało także, że należność miała być płacona w ratach o wysokości i terminach ustalonych w harmonogramie spłat. Pozwana nie kwestionowała treści umowy pożyczki a także stanowiących jej integralną część Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) oraz Taryfy i Cennika Opłat. Poza sporem między stronami pozostawało również, że strona powodowa wzywała wielokrotnie pozwaną do spłaty zadłużenia, jednakże wezwania pozostały bezskuteczne, wobec czego dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki i postawiła całe zadłużenie w stan natychmiastowej wymagalności. Pozwana nie przeczyła także, że strona powodowa podjęła w stosunku do pozwanej szereg działań windykacyjnych oraz nie kwestionowała kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014r. wskazała jedynie, że z uwagi na swą trudną sytuację materialną wnioskuje o rozłożenie świadczenia na raty miesięczne w wysokości 500-600 zł.

Zgodnie z treścią przepisu art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozwana została przyjęta w poczet członków (...), a przystępując do (...) zobowiązała się do przestrzegania statutu (...), regulaminów a także uchwał i postanowień władz statutowych (...). W tym miejscu wskazać należy iż na kwotę główną żądania składała się kwota niespłaconego kapitału pożyczki w wysokości 33.595,72 zł oraz kwota 1.184,09 zł tytułem obliczonych do dnia wniesienia pozwu odsetek karnych (wynikających z zaległości w spłacie rat pożyczki oraz naliczonych od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wypowiedzenia umowy przez stronę powodową) oraz odsetek zwykłych, naliczanych przez system komputerowy (...), zgodnie z treścią umowy.

W niniejszej sprawie zważywszy na datę zawarcia umowy, zastosowanie znajdowały nadto przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. 2001, Nr 100, poz. 1081). Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawę stosuje się także do umów, na mocy których spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia swojemu członkowi kredytu w celu bezpośrednio niezwiązanym z działalnością gospodarczą.

Pozwana zobowiązana była do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami w 58 ratach po 1.053,30 zł oraz ostatniej raty w kwocie 1.053,71 zł.

W myśl pkt 27 umowy (...) uprawniona była do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia równocześnie z postawieniem całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki, za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy. Według art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim, jeżeli konsument nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, kredytodawca może wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu konsumenta, w trybie określonym w umowie kredytowej, do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Termin wypowiedzenia umowy nie może być krótszy niż 30 dni.

Z uwagi na wysokość zadłużenia istniejącego na dzień wypowiedzenia umowy, wypowiedzenie to uznać należało za skuteczne w świetle zarówno postanowień umowy ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim jak i odpowiadającej jej treści postanowień pkt 27 umowy pożyczki.

Jak wynika z treści umowy z dnia 7 listopada 2011r. nr (...) pozwana zobowiązana była do spłaty pożyczki w miesięcznych równych ratach, czego nie przestrzegała. Oprocentowanie pożyczki było pozwanej znane, przedmiotowa umowa zawiera także opis konsekwencji wynikających z nieterminowego spłacania pożyczki a mianowicie w przypadku nieterminowej spłaty strona powodowa była uprawniona do naliczania odsetek karnych od przeterminowanej kwoty, co wynika z postanowień §24 Regulaminu. Strona powodowa poza umową i Regulaminem udzielania pożyczek i kredytów (...), Statutem oraz Taryfą Prowizji i Opłat przedstawiła szereg dokumentów, które w ocenie Sądu tworzą spójny obraz w zakresie stosunków łączących strony. Przedstawiła także raport zewnętrznej firmy windykacyjnej, potwierdzający jakie czynności windykacyjne zostały podjęte w stosunku do pozwanej oraz szereg wezwań do zapłaty wraz z dowodami ich nadania.

Mając na względzie, że pozwana przyznała fakt zawarcia umowy, wysokość niespłaconych należności na rzecz strony powodowej oraz nieregulowanie spłaty rat pożyczki w umownej wysokości, Sąd w punkcie I wyroku uwzględnił powództwo w całości oraz odsetki od żądanej kwoty.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek zawarte w punkcie I wyroku Sąd oparł na przepisie art. 359 § 1 i § 2¹ k.c., zgodnie z którym odsetki od sumy pieniężnej należą się wtedy, gdy wynika to z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu, przy czym należą się odsetki ustawowe, jeżeli ich wysokość nie została określona w inny sposób. W myśl art. 359 § 2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Biorąc pod uwagę, że strony zastrzegły w umowie i stanowiącym jej integralną część Regulaminie udzielania kredytów i pożyczek odsetki karne od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia pozwu od całości zadłużenia, w wysokości uchwalonej w danym okresie przez Zarząd (...), jednak nie wyższej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, sąd zasądził odsetki w umówionej wysokości od całości zadłużenia.

Mając na względzie uwzględnienie roszczenia strony powodowej, Sąd na wniosek pozwanej rozważał możliwość rozłożenia zasądzonej kwoty na raty. Stosownie do treści art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Założeniem tego przepisu jest uczynienie możliwym wyegzekwowania należności ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Szczególnie uzasadnione wypadki w świetle tego przepisu nie muszą mieć wyjątkowego charakteru, decydują okoliczności konkretnego przypadku.

Przepis art. 320 k.p.c. zawiera szczególną zasadę wyrokowania i stosowany jest fakultatywnie i z urzędu. Przesłanką zastosowania art. 320 k.p.c. jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. W szczególności podstawą rozłożenia świadczenia na raty może być wzgląd na zasady współżycia społecznego, tj. ustalenie przez sąd na podstawie okoliczności ujawnionych w toku postępowania, że natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Okoliczności stanowiące podstawę zastosowania art. 320 k.p.c. mogą mieć różnorodny charakter – mogą dotyczyć tak stanu majątkowego strony, jak i jej sytuacji rodzinnej, osobistej i zdrowotnej. Mogą także dotyczyć szczególnych, obiektywnych trudności w natychmiastowym spełnieniu świadczenia (np. spowodowanych nieurodzajem, klęską żywiołową). Skorzystanie przez sąd z uprawnienia wskazanego w art. 320 k.p.c. ma przy tym na celu także umożliwienie pozwanemu wykonania wyroku w sposób dobrowolny i uchronienie go od postępowania egzekucyjnego (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Część druga. Tom 2 pod red. T. Erecińskiego, W-wa 2006, s.19-20, t. 2-3).

W okolicznościach sprawy z twierdzeń pozwanej wynika, że otrzymuje ona wynagrodzenie miesięczne w kwocie 2.500- 2.700 zł netto, zamieszkuje w lokalu będącym własnością jej matki i z nią też prowadzi wspólne gospodarstwo

domowe. Na swoim utrzymaniu pozwana ma 5-letniego syna. Pozwana partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania w kwotach rzędu 400-500 zł miesięcznie. Od ojca dziecka otrzymuje miesięcznie kwotę 200-400 zł. Syn pozwanej uczęszcza do przedszkola, za które miesięczna opłata wynosi 200 zł. Aktualnie pozwana jest w ciąży, przewidywanym terminem rozwiązania jest listopad 2014 r. Po porodzie A. M. dalej zamierza zamieszkiwać w lokalu należącym do jej matki.

Mimo iż sytuacja życiowa pozwanej jako samotnej matki nie jest łatwa sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia należności na raty. Z całokształtu okoliczności wynika, iż pozwana posiada pewne środki na regulowanie zobowiązań. Trzeba także wskazać, że pozwana w toku postępowania sądowego nie kwestionowała istnienia wierzytelności powoda, lecz mimo to do dnia wydania wyroku nie uiściła na rzecz powoda jakiegokolwiek kwoty mimo, że od dnia doręczenia jej wypowiedzenia umowy minęło ponad rok. Ponadto - jak podkreślała strona powodowa rozumiejąc sytuację osobistą pozwanej - po uzyskaniu tytułu wykonawczego możliwe jest rozłożenie na raty spłaty zadłużenia obejmującego również należne koszty procesu, w drodze jej restrukturyzacji przeprowadzonej na wniosek pozwanej.

Uwadze sądu nie umknęła także postawa pozwanej prezentowana w toku prowadzonego postępowania, z której wysnuć można wnioski, iż nawet gdyby uwzględnić żądanie rozłożenia przez sąd wierzytelności na raty nie daje to podstaw do uznania, iż pozwana te raty będzie regularnie spłacać. Zaznaczyć bowiem należy, iż pozwana wielokrotnie zaciągała różnego rodzaju zobowiązania kredytowe nieprawidłowo szacując, czy też być może nie bacząc na swe możliwości finansowe, po czym zaciągała kolejne pożyczki (tym razem konsolidacyjne) by te kredyty spłacać. Takowa sytuacja miała również miejsce w niniejszej sprawie, bowiem mimo iż pożyczka u strony powodowej została zaciągnięta przez pozwaną celem spłaty poprzednich zobowiązań, jednakże koniec końców została ona przez pozwaną wydatkowana na bieżące cele. Winno się w tym miejscu zauważyć, że kwota udzielonej przez stronę powodową pożyczki (40.000 zł) nie jest kwotą niską, zaś pozwana nie potrafiła sprecyzować na jakie konkretnie cele zostały te środki przez nią przeznaczone. Jedynie na marginesie zaznaczyć można, iż pozwana posiada jeszcze inne zobowiązanie w kwocie 74.000 zł z tytułu zaciągniętego kredytu, którego również nie reguluje.

W ocenie Sądu Rejonowego wniosek pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na fakt iż opisany przez pozwaną fakt pogorszenia się jej sytuacji materialnej nie uzasadnia rozłożenia zasądzonej należności na raty. Pozwana nie wyjaśniła sądowi z jakiego powodu zaprzestała wykonywania dodatkowej pracy dorywczej, która stanowiła dodatkowe źródło dochodu.

Zaległości pozwanej wobec strony powodowej były znaczne, a okres oczekiwania na ich spełnienie relatywnie długi. Zdaniem sądu pozwana nie wykazała należytej staranności i woli zaspokojenia wierzyciela, nie podjęła bowiem żadnych czynności, które pozwoliłyby jej wywiązać się z obciążającego ją zobowiązania (np. nie zdecydowała się w okresie poprzedzającym ciążę na podjęcie innej pracy dorywczej), będąc ponadto obciążoną innymi zobowiązaniami. Uznać należy, iż strona powodowa ponosi już negatywne konsekwencje za zaniedbania powstałe po stronie jej członka, w tym wypadku A. M.. Rozłożenie na raty zasądzonych należności prowadziłoby do ponownego przeniesienia na stronę powodową negatywnych konsekwencji sytuacji pozwanej, co jest niezasadne. Wobec powyższego, sąd nie dopatruje się zasadności rozłożenia na raty zaległości zasądzonych tym wyrokiem.

Mając na uwadze wskazane okoliczności sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu w punkcie II nastąpiło w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c., który nakłada na stronę przegrywającą obowiązek zwrotu przeciwnikowi kosztów celowego dochodzenia praw, statuując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Tytułem zwrotu kosztów procesu sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę w wysokości 4.156,00 zł, w tym kwotę 2.400,00 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanej z pouczeniem o apelacji;
3. kalendarz 14 dni.